בס"ד
"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ד'**, **י"ג** ב**תמוז** תשס"א (**4** ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ג בתמוז**, הוצאה לאור המהדורה הראשונה של "**ספר החינוך**" בשנת 5283 (1523). מתוך דברי המבוא:

"כשהתינוק מתחיל לדבר, אביו מדבר עמו לשון הקודש ומלמדו תורה, שנאמר: '**ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם**' [מתוך תפילת **קריאת-שמע**, דברים יא' 19]. אם לימדתם אותם את בניכם ירבו ימיכם וימי בניכם." ואמנם לימוד התורה לבנים וחינוכם במצוות היתה ראשית דאגתם של אבות ואמהות בישראל. וכמה מיצירות גדולינו בשביל הבנים נכתבו. גם בענף חשוב זה של **מניין המצוות ובירור טעמיהן** קם אחד מגדולי הדורות וחיבר את הספר שלפנינו לבנו הנער הרך ולחבריו.

ככל הגדולים הסתיר המחבר את שמו לגמרי.... חכמים שונים ייחסו את הספר ל**ר' אהרון הלוי מברצלונא** (שבספרד)... שהוא מתלמידי תלמידיו של הרמב"ן.

...בהקדמתו כותב שמטרתו בחיבור ספר זה היא: "...לעורר לב הנער בני והילדים חבריו בכל שבוע ושבוע אחר שילמדו אותו סדר (פרשת השבוע מן התורה), בחשבון המצוות, ולהרגיל אותם בהן ולהתפיס מחשבתם במחשבה טהורה וחשבון של עיקר, טרם שיכניסו בלבם חשבונות של שחוק ושל מה-לך ומה-בכך. וגם כי יזקין לא יסורו ממנו (בכך, הוא מזכיר את הפסוק מ'**משלי**'[**כב'** 6]: "חנוך לנער על-פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה." ובתוספת להקדמה זו, אומר הוא "שאין הכוונה רק (=אלא) לחנך הנערים ולתת אל לבם כי יש במצוות תועלות רבות גלויות לכל אדם כאשר יוכלון הבין בילדותם, ועל-כן קראתי שם הספר "**חינוך**". ועומק חוכמתן ורוב תועלתן (של המצוות ולימוד מטעמיהן) – אם יזכו, ישיגו גם בימי זקנותם." [ב"ה יום-יום]

§§§

לקראת שבעה-עשר בתמוז (**יום א' הקרוב**):

הראה להם דמות מיטתו.... כיוון שגדולה היתה האמונה שהאמינו במשה ובכל דבריו **יותר** ממה שהאדם רואה בעיניו ויודע בדעתו, לכך שבשעה שדבר אחד ממה שאמר להם משה לא נתקיים – נעשו (בני ישראל) כאדם שרואה בהימוט שמיים וארץ ודעתו מיטרפת עליו. ומרוב שהיו אדוקים במשה, איש האלוקים, כבר לא יכלו להתקיים בלעדיו אפילו שעה אחת. ובאו לאהרון במהומה ובטירוף דעת, ואמרו לו: עשה לנו אלוהים! [יש לציין כאן שכל מעשה העגל היה ע"י הגברים בלבד. הנשים לא נטלו חלק בו.]

כיצד אפשר שעַם, שראה מחזה אלוקים ושמעו קול דברו, ייתפס לעבודה זרה בפעם אחת? איך ייתכן שכל העם כולו ייתפס בעוון אחד ולא נתחלקו לכתות בדעות מחולקות? ואיך קרה ששבט **לוי** כולו לא נכשל מהם אפילו אחד, באותו עוון שהכל נכשלו בו? והיכן היו נחשון בן עמינדב וסיעתו, 70 הזקנים, שאח"כ נחה עליהם רוח ה'? כלב, אורי, בצלאל וכל כיוצא בהם, הגם הם נכשלו בחטא? אלא, שלקבלת התורה הקב"ה טהר את לב כולם וקבלו עליהם עול תורה "כאיש אחד בלב אחד". אבל במעשה העגל ח"ו לא היו כולם כאיש אחד ובלב אחד, אלא חלוקים היו אלה מאלה, להרבה כיתות....

{ההמשך יבוא} [ספר התודעה]

§§§

"מתוך קטסטרופה היסטורית, שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים וגלה ישראל מארצו, נולדתי אני באחת מערי הגולה. אבל בכל עת, תמיד דומה הייתי עלי כמי שנולד **בירושלים**. בחלום בחזון לילה, ראיתי את עצמי עומד עם

יום נעים עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ד', י"ג בתמוז תשס"א (4 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחיי הלויים בבית המקדש כשאני שר עמהם שירי דוד מלך ישראל. **בזכותה של ירושלים** כתבתי את כל אשר נתן ה' בלבי ובעטי. " [מתוך דברי ש"י אגנון בשטוקהולם בטקס קבלת פרס נובל לספרות בשנת 1966]

יום נעים עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)